РІК 1922. Січень, Лютий, Март. Ч. І.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 48/орд. Пастирський лист по причині смерти ПАПИ ВЕНЕДИКТА XV.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

Божою Милостю і Благословенням Апостольського Престола

ЕПИСКОП

Перемиський, Самбірський і Сяніцький

Всечесному Духовенству і всім Вірним Епархії Мир і Архієрейське благословення!

Сумна вістка потрясла цілим католицьким світом. Перестало бити серце Христового Намісника, Найвищого Пастиря і Учителя цілого християнства, Найліпшого Батька всіх убогих.

Святійший Отець Папа Римський Венедикт XV помер дня 22. січня ц. р. січня ц. р. о годині 6-ій рано.

Пригадаймо собі, на які то часи припадає час панування бл. пам. Святійшого Вітця, приглянмося сему, що він за час свого панування зробив а пізнаємо, що через Його смерть втратила Христова католицька Церква одного з великих Папів, якими величаєся.

Бл. пам. Папа Венедикт XV обняв Петровий Престол в страшних часах. Братовбійча війна обняла тоді майже всі народи Европи і нищила діла культури та забирала життя міліонів молодих людий. На вид проливу тільки людської крови, на вид загальної нужди, яку спричинила ся жорстока війна, крівавилось серце доброго Вітця. І тому він, яко Намісник Князя Мира, Божественного Спасителя і Господа Нашого Ісуса Христа, від першої хвилі як лишень обняв правлення св. Церквою стараєся усильно о це, щоби сю війну вкоротити та й запобічи єї можливости на будуче.

І так вже 8. вересня 1914. р. с. є. в четвертім дни по своїм вступленню на папський престол заявляє, що є рішений зробити все, щоби лишень приспішити кінець цеї світової катастрофи, хочби прийшлось йому за цим положити і своє життя.

Відтак в першім своїм всенароднім посланню виданім дня 1. падолиста 1914 р. завзиває воюючі народи і їх володарів, щоби подали собі взаїмно руки, та здержалися від дальшого проливу братньої крови. Війну називає „бичем гніву", яким Господь Бог карає народи за гріхи. Причину всесвітної війни добачує в тім, що держави перестали руководитись християнським розсудком, християнськими заповідями і установами та перенялись самолюбством, пожаданнєм земських дібр і матеріялістичною культурою, без Бога, без християнської моралі, а те все в своїх наслідках довело до катастрофи, що летом лискавки знищила тяжкою працею набутий доробок цілих поколінь. Вслід за тим накликує св. Отець керманичів держав та народів, щоби вернули до засад Христа, щоби в школах виховувано молодіж в християнськім дусі, бо лише Христова релігія переведена в життя приносить народам правдиве щастя.

А кілько то любови і батьківської печаливости оказав б. п. св. Отець в письмі, яке оголосив до ведучих війну народів і їх зверхників в день сумної єї річниці, а іменно 28. липня 1915. Висказуючи своє щире співчуття на вид

умираючих на поли борби синів, на вид болю материй і жінок що повдовіли перед часом, на вид заплаканих дітей, що передчасно позбавлені зістали батьківської опіки, заклинає рівночасно воюючі народи і їх володарів на Боже Провидіннє, щоби сій кровавій різні зробили конець. А відтак продовжує: „Ви що поносите перед Богом страшну відповідальність за мир і за війну послухайте Нашої просьби, послухайте вітцівського голосу, Намісника Предвічного і Найвищого Судії. Ви що будете мусіли здати рахунок за Ваші публичні підприємства, за вашу приватну діяльність . . . . Залишіть змагання взаїмного знищення! Памятаймо на це, що народи не гинуть, що вони упокорені та гноблені лиш зі скреготом зубів зносять чуже ярмо та готуються до пімсти, передаючи від рода в род сю сумну спадщину ненависти і мести. Чому не розважити прав та слушних домагань народів . . . .

„Рівновага світа, успішний і певний мир народів основуються о много більше на взаїмнім мирнім пожиттю та на пошані прав та гідности другого, чим на великій скількости оружжя та на фортечних валах.“

В своїй Консисторській промові висказаній дня 22. січня 1915 висказує щире співчуття поневоленим народам кажучи: „Добре понимаємо се, як тяжкою се річию підлягати чужим“. А в письмі зверненім до німецьких епископів під дн. 25. падолиста 1915 виразно зазначує, що хоче мира, який би був ділом справедливости і відповідав достоїнству народів.

Однак на жаль довго прийшлось чекати св. Отцеви, заким скінчилася світова війна. За те удалось йому бодай в части злагодити сумні єї наслідки. І так усильними своїми стараннями склонив воюючі народи вже в р. 1915 до виміни неспосібних до борби тяжко ранених жовнірів і світських осіб, дав також почин до цего, що дано можність полоненим в неділі і свята бувати на богослуженнях. Епископам і священикам вложив на серце, щоби щиро занялися полоненими, без ріжниці народности і віроісповідання, та щоби помогли їм зноситися зі своїми родинами.

Де міг, там лагодив долю засуджених. А при тім всім мимо великої убогости Ап. Престола, з милостині складаної вірними католиками на його удержання, жертвує значні суми на справлення полевих каплиць і на злагодження

нужди мешканців околиць в особливий спосіб діткнених війною; а також запомоги в грошах і лікарства на бідні діти.

Щоби, о скілько можна, усунути можливість воєн на будуче і в цей спосіб запевнити правдивий мир, в своїм окружнім посланню з д. 23. мая 1920 стараєся помирити народи межи собою, защіпити в них взаїмну любов і згоду. Без того уважає неможливим всякий поступ в розвою народів. І тому заклинає епископів цілого світа, щоби всякими способами старалися вірних поручених своїй опіці натхнути духом прощення ворогам і заохотити до навязання приязних міжнародних відносин. Звертаєся також до урядів і дневникарів, щоби не ятрили народу проти других народів. А що найважніще, накликує народи до заключення союза народів, в котрім поодинокі держави, заховуючи свою окремішність, творилиб разом з другими суспільну організацію вищого ряду, де би кождий нарід знайшов запоруку свободи і ненарушимости своєї території, а цілий світ підпору порядку і ладу. Нинішна „ліга народів" се лиш слаба тінь цеї ідеї, яку мав перед очима св. Отець. Так проте бажанням б. п. Святійшого Отця було, щоби сила моральна права заступила місце матеріяльної сили.

З другої знова сторони загальному зіпсутю на світі, спричиненому війною, протиставить взір чеснот св. Йосифа, а проповідникам кладе на серце, щоби в своїх проповідях стреміли одинокодо Прославлення Розпятого Христа і спасення людських душ.

Одним словом з великою посвятою і любовю вливав б. п. Святійший Отець вино і оливу в розятрені рани людської суспільности, щоби їх згоїти, і через це підніс в тих тяжких часах високо повагу Апостольського Престола не лише у католиків, але і у некатолицьких, а навіть нехристянських народів.

В своїй печаливости о всіх незабув б. п. Папа Венедикт XV і за нас, Українців, але помагав нам матеріяльно а ще більше морально. Хоч сам убогий жертвує на наших убогих ще в р. 1916. 10.000 К. з висловом жалю, що з причини тяжких обставин лише на сю квоту мусить ограничитися. Присилає крім цего поміч для наших сиріт і ліки для них. Найбільше однак любови оказує нам б. п. Святійший Отець через відновлення нашої колегії

для питомців в Римі. Для забезпечення істнування цеї колеґії, жертвував в послідним році один міліон лір, с. зн. понад сто міліонів мк. Якою зичливостю і прихильностю било його серце до нашого народу, найліпше вказує лист, який з цего приводу видав до Ексц. нашого Митрополита Кир Андрея. „Нарід ваш — пише у тім листі Святійший Отець, відчув може більше ніж кождий инший страшні наслідки нечуваної війни . . . . Пригадуємо собі, як розграблювано гарні міста, як палено супокійні села, як нищено врожайні поля походами і відворотами безконечних військ. . . . . Уявляємо собі в нашій душі, його розвалені церкви, понищені св. образи, святі ризи виставлені на посміховище. Та що передовсім переймає жахом нашу душу то це безчещення св. Тайн безсовісними фанатиками. Страшні наслідки голоду, холоду, пошестий, жорстокости, знущань, вязнення, убійства поважаних священиків, немічних старців, слабих жінок, цвитучої молоді, яких одинокою провиною було привязання до власного обряду, — все те виступає ярко перед нашими очима і рівночасно з глибоким почуттям батьківського милосердя спонукує Нас занести особливу молитву до Всевишнього, щоби Він, після таких допустів, зволив всемилостиво скріпити ласкою своєю цей геройський нарід, який зумів стільки перетерпіти для того, щоби заховати свій обряд, забороло своєї національности.... Через те, що нам лежить на серці поворот народів сходу до єдности віри, віримо глибоко, що через останні нещастя буде могло скоро здійснитися бажання Нашого славного попередника Урбана VIII, який висказав памятні слова: »Сподіюся, що через Вас, мої Русини, навернеться Схід.«

Згадавши всі ті добродійства висвідчені через б. п. Папу Венедикта XV. мусимо прийти до цего заключення, що він в героїчний спосіб сповний заповіт Христовий переданий св. Петром всім наслідникам на папськім престолі в Римі: »Паси агнци моя, паси овци моя«, бо він ревно утверджував народи в Христовій вірі і моральности, ані на волос не зійшов з дороги правди і справедливости, відважно і сміло взивав володарів до сповнення своїх обовязків і ставив їм перед очі відповідальність за їх діла на страшнім Божім суді, взагалі був всім для всіх, щоби всіх привести до Христа. Його печаливе серце — як ми вже вище згадали — обнимало всі народи світа, навіть ці, котрі

до церкви не належали, а навіть нехристіян, так що нехристіяне Турки з вдячности за висвідчені їм добродійства, побудовали йому в Константинополі величавий памятник.

Якийжеж памятник збудуємо йому ми, Українці?

Начерк до цего памятника, дав вже сам б. п. Папа в вище згаданім листі до Ексц. Митрополита, висказуючи своє горяче бажання, щоби через наш український нарід вернув цілий Схід до католицької віри „да вси будут єдино." (Іоа. 17, 21). Стараймося усильно сповнити надії на нас покладані, що заключені у цих словах Папи Урбана VIII.: „Через вас, мої Русини, сподіюся навернути Схід".

До переведення цеї величньої Божої гадки не вистарчить наша власна людська сила; тут треба особливійшої Божої помочи, треба священиків, що схотілиби бути слухняними орудіями в руках Божих для сповнення Його плянів. До цього треба священиків совершенно Богу посвячених, треба мужів, щоби з серцем відірваним від земських утіх, віддалися цілковито Апостольським працям, та за приміром св. Апостолів були готові на переслідування, клевети і смерть для Імени Христового. Треба душ, що з одної сторони, свідомі своєї немочи, не важилибися прикладати свої руки до жадного діла по своїй волі, з другої однак сторони що з упованням лишень на Бога і Його святу ласку, радо піднялибися трудів і змагань з ворогами єдности Христової Церкви.

Одним словом, треба святих-ревних священиків місіонарів, щоби з помочію Божою могли довершити цего Божого пляну навернення Сходу до католицької Церкви!

І деж ті мужі? де вони є?

Вони є, лишень Господь їх ще не кличе і не посилає. Покликови Христовому вони не зможуть опертися і радо принесуть сю жертву для свого народа. Чиж не тисячі найліпших синів нашого народа жертвувались в голоді і холоді за дочасну волю і свободу своєї вітчини,—і за це память їх буде в нас від рода в род, — чомужби отже сини того самого народа не схотіли посвятитися за долю і волю його, де ходить о далеко вищі, важніщі, бо вічні його справи?

Лишень не тратьмо надії на поміч Неба!

Великі ідеї, вимагають великих жертв і лишень перед народом, що має великих моральних героїв, стоїть світла будучність.

Не таймо перед собою хвилі, в якій слушно сказати собі мусимо: „бути нам або не бути".

Хто є, що не бажавби, щоби його нарід був славний, та стояв на рівні з другими культурними народами світа? Але правдиву культуру, правдиву великість, здобуде наш нарід лишень тоді, коли опреся на Римі, на Петровій скалі коли він весь, як він великий, черпати буде Христову науку з цего одинокого чистого Божого жерела.

Перенесімся проте духом у Рим, і заносячи до Всевишнього молитву перед свіжим гробом нашого найлучшого Вітця Папи Венедикта XV, рішімся зробити всьо що можемо для здійснення цеї надії, яку на нас цей великий Христовий Намісник покладав.

Це є наш святий обовязок. У вирішенню і переведенню цего діла лежить і розвязка всесторонних потреб нашого життя і будучности нашого народу.

Сли не зробимо цего ми, то зроблять це за нас другі, але на шкоду нашу і сором для нас. Тому кожний з нас нехай стараєся поки час, докинути цеголку до цеї прегарної будови.

Дорогі во Христі! Перш усього треба нам молитви,— богато молитви в сім наміренню. В тій цілі лучімся в брацтва, в яких впрошувати мемо у Бога благословенства і помочи для так знеслої справи і святих покликань до священичого стану. Будьмо всі готові принести з себе жертву, якої Христос від нас домагається. Всеч. ОО. Катехитів особливо гімназійних, прошу сю гадку поширювати межи шкільною молодіжю і її позискувати для цеї знеслої ідеї.

А вам, дорогі кандидати духовного стану кладу на серце, щоби ви цілою душею полюбили молитву, працю, науку, а перед'усім умертвлення, щоби ви зрастали постійно в любови до Христа Спасителя і в цей спосіб стали вибраними орудіями у всемогучих руках Божих для переведення і здійснення цих величних плянів Його в нашім народі.

Благодать з вами. Амінь.

Дано в Перемишлі при нащім престольнім храмі Рожд. св. Івана Хрест. дня 30. січня 1922 р.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Цей лист належить відчитати в найблизшу неділю по його отриманню.

Дотично поминального богослуження за б. п. Папу Венедикта XV., це є: відспівання Служби Божої і панахиди, то таке ми зарядили вже дня 24. січня с. р. устно через деканальних відпоручників на загальні Збори вдов.-сирот. Інститута на день 30 січня. Де би однак це богослуження з яких небудь причин ще не було відправлено, поручаю відправити тоєж в дни по найблизшій неділі, в котру належить його заповісти народови.

Коли Всеч. Отці довідаються про вибір нового Папи, то в найблизшу неділю перед проповідию оголосять це народови а по Службі Божій відспівають перед виставленими Найсв. Тайнами «Тебе Бога хвалим».

Ч. 45/орд. — Розпорядок на час постів в р. 1922 згл. до Великого Посту в р. 1923.

Дотично сегорічних постів, остають в повній силі дотичні приписи львівського провінціяльного Синоду з р. 1891.

В виду однак теперішних тяжких обставин уділяємо Всч. Священству і вірним Нашої Епархії розрішення на мясні страви на всі дні сегорічного Великого Посту і инчих постів аж до Великого Посту в р. 1923 виключно, з виїмком кождої середи і пятниці і цілої страстної седмиці.

Де би однак заходила конечна потреба дальше ідучого розрішення, там уділяємо Всч. ОО. Душпастирам, Катехитам і Сповідникам власть, по совіснім провіренню причин, розрішати і на висше застережені дні з виїмком св. Вел. Пятниці.

Особи користаючі з розрішення, відмовлять звичайно приписані в таких разах молитви. Рівночасно замічаєся, що особи хорі, або ослаблені в наслідок недуги, жебраки, тяжко працюючі, жінки бременні і кормлячі діти, родини, котрих голова дому не допускає иньших страв, не є обовязані до посту.

Повисші розрішення від посту подадуть Всч. ОО. Душпастирі, згл. Катехити, своїм вірним до відома в сиропустну неділю.

На пасхальну сповідь визначуємо час від понеділка першої седмиці Вел. Посту аж до Празника Пресв. Тройці.

Дотично задержаних гріхів відсилаю Всеч. Отців до інструкції св. конгрегації Офіціюм з дня 13. липня 1916, якої зміст подано в тутешнім розпорядку з дня 3 лютого 1917 Ч. 696 (Вістник Перемиської Епархії з р. 1917 Ч. IV ст. 59).

Гріхи задержані Епископови Ординарієви в нашій дієцезії є слідуючі чотири:

1. Добровільне чоловікоубійство;
2. Тілесне змішання в 1-ім степени споріднення або посвоячення;
3. Кривоприсяга в суді чи церковнім чи світскім;
4. Побиттє батька, або матери, діда або бабки.

Всеч. ОО. Душпастирі мають на час великодної Сповіди власть розрішати своїх вірних від згаданих чотирох гріхів задержаних в нашій Епархії як і власть привертати утрачене право petendi debitum conjugale в спосіб як це було оголошене в Епарх. Відомостях з р. 1921, Ч. I. стор. 12.

Що до властий розрішати від задержаних гріхів поза часом великого посту остає в силі висше згаданий розпорядок оголошений в р. 1917 Ч. 596, точка V.

Пригадується, що в Велику Пятницю лишень умираючим можна уділяти св. Причастя.

Рівнож подаємо до відома, що в катедральній церкви в Перемишлі в послідних двох тижнях перед Пасхою священики не будуть могли обслужити вірних з чужих парохій з причини Сповідий шкіл і натовпу місцевих парохіян. Всеч. Отці Душпастирі подадуть це за вчасу до відома своїм вірним.

Як попередних літ так і цего року звертаю увагу на тяжкий обовязок, який Всеч. ОО. Душпастирі мають дотично катехізації а особливо дотично належитого приготовання вірних і дітей до св. Сповіди і св. Причастя.

Ч. 56 орд. В справі всенародних молитов о Боже благословення для нашого народу.

Всі добре знаємо, яке страшне лихоліття переживає тепер наш нарід. Знаємо рівнож, що лишень Господь Бог,

сли буде о це Він від нас упрошений, може нам запевнити кращу і світлу будучнісуь.

Проте просім Його о це! Не упадаймо на дусі! Молімся і сильно вірмо, що Він нам поможе!

Молитва, це всемогучий середник до упрошення всього що хочемо, а що згідне зі св. Божою Волею; але молитва без сильної віри в Божу всемогучість, без совершенного упования на Його поміч і без готовости на всяку жертву для Нього, не доходить до Бога і не осягає своєї цілі.

Іде Великий Піст. Се час покути, час молитви. Ведім часто у сім часі роздумування страстей Христових наш нарід на Голгофту, до стіп Розпятого Спасителя. Там з чувствами щирого жалю за наші гріхи та чувствами щирої любови до всіх, благаймо о прощення наших провин, за котрі Господь Бог нас так досвідчає, благаймо о добрих, побожних, ревних і повних посвяти провідників і в загалі о двигнення народу під кождим зглядом. При сім стараймося належито впоїти в наш нарід це пересвідчення, що до правдивої свободи і характерности, до правдивої любови своєї вітчини дійдемо лишень тоді, єсли наше життя і приватне і прилюдне буде оператися на кріпких релігійних основах, на непохитнім привязанню до католицької Церкви і Єї науки.

Яко Епископ, що мені в першій мірі лежить на серці добро нашого народа, поручаю, щоби Всеч. Отці Душпастирі:

1. через цілий рік 1922 кождої неділі і святя на співаній Службі Божій долучували до звичайної служби ще і службу «за всяке прошенє» о ласки для нашого народу (всякі инші додатки належить залишити);

2. щоби в часі молебня в честь Нсв. Серця Ісуса, який Всеч. Отці правлять кождої першої неділі місяця, помолилися спільно з народом в тім самім наміренню;

3. в належито обдуманих проповідях поучували нарід про значіння цих молитов і взагалі про значіння молитви, та заохочували їх до частого принимання св. Тайн згл. і до инших добрих діл в згаданім наміренню.

Крім цего я пересвідчений, що Всеч. Отці самі, розуміючи вагу справи, будуть старатися по змозі відправляти Служби Божі в повисшім наміренню.

Нехай Господь всемилостивий уділить всім Всеч. Отцям

обильного благословенства до належного відправлення великодної Сповіди з народом в сім Великім Пості! Я не залишу о це благословенство при моїй щоденній Безкровній Жертві просити Його Пресв. Серце.

Сл. Іс. Хр.!

† ЙОСАФАТ
Епп.

Ч. 7594/21 — В справі помочи ОО. Катехитів в душпастирській праці.

Довідуємося, що декотрі з ОО. Катехитів по містах і місточках, мимо вільного нераз часу, відтягаються від всякої душпастирської праці і не помагають дотичним ОО. Парохам ані в сповідниці ані на проповідниці.

Тому, як з одної сторони пригадуємо Всч. ОО. Душпастирам, що і вони відповідають за виховання шкільних дітий, так з другої сторони взиваємо Всч. ОО. Катехитів щоби не відтягалися з помочю в душпастирській праці.

Ч. 52/орд. — В справі занедбування науки релігії в школах.

До Епископ. Ординаріяту приходять часто жалоби з ріжних сторін а особливо зі сторони шкільної Кураторії і шкільних повітових Рад, що декотрі Всеч. ОО. Душпастирі не уділяють правильно науки релігії в школах або і цілком її занедбують.

Що подібні жалоби повинні бути соромом для нас не потреба додавати. Тому то Еписк. Ординаріят, покликуючися на часто видавані вже в тій справі тутешні розпорядки, взиває поновно тих непрадивих ОО. до як найсовіснійшого сповнювання свого обовязку обучання і ведення молодого поколіня в так грізнім теперішнім часі.

Всеч. ОО. Деканам які суть всі першими шкільними Ординаріятськими Комісарами для деканату поручається, не спускати цеї справи з очий і де би не було містодеканів а самі не могли її наглядати у цілім деканаті, нехай віднесуться до Ординаріяту о заіменовання другого шкільного Комісара.

Ч. 7210/21. — Речинець конкурсових іспитів о душпастирські бенефіції і іспитів з моральної і доґматики для молодших священиків.

В днях 30, 31 мая і 1 червня 1922 р. відбудеться конкурсовий іспит о душпастирські бенефіції і іспит з моральної для священиків, що приняли св. Тайну Священства в рр. 1919 і 1920.

Осінний речинець до іспиту конкурсового і до іспиту з доґматики назначуємо на день 17, 18 і 19 жовтня 1922. До іспиту з доґматики мають явитися священики, які приняли свяченя в р. 1921.

Кандидати бажаючі приступити до іспиту конкурсового мають внести свої прошеня о припущенє до іспиту через свої Уряди деканальні в веснянім речинци найпізнійше до 1. мая, а в осіннім речинци найдальше до 25 вересня,

Священики, які перший раз приступають до іспиту, мають до свого прошеня долучити грамоту першого свого поставленя в душпастирстві на доказ, що скінчили три повні роки служби, а перед самим іспитом мають виказатися письменно виробленими проповідями від часу, коли їх введено в душпастирську службу згл. в обовязки катехита відповідно до тутешного розпорядку з дня 19 марта 1918 Ч. 2836 (Вістник Епарх. Перем. 1918 ст. 57).

Ч. 5865/21. — Інструкція що до богослужебних фондацій.

Дійшло до відома Еписк. Ординаріяту, що в декотрих парохіях тутешної Епархії суть богослужебні фондації без правного уконституовання.

Капітали, належачі до тих фондацій, були відай теплою рукою зложені до скарбони церковної з желаннєм, щоби за відсотки від тих капіталів управа скарбони церковної с. є. священик з провізорами щорічно давали стипендію на фондаційне богослуження. Се діялося під позором, що гріш скарбони церковної, ужитий на позички, може приносити висші відсотки. — Точних записників, котрого дня і яке Богослуження та за кого маєся відправляти, бракує. Зверхна власть духовна, урядово неповідомлена о істнованню таких фондацій, не дала свого затвердження фондації і не могла

наглядати над виконаннєм зобовязання пливучого з фондації. Надто з уваги на розличні потреби і видатки церкви нераз случаєся, що скарбона церковна є зовсім вичерпана і зобовязань фондації не виконує.

Можна також найти богослужебні фондації з давнійших часів, основані на грунтах, записаних через фондаторів на церков з обовязком щоби відправлялися фондацийні богослуження, але сей обовязок не є вписаний в табулі а за сим і самі фондації не суть правно уконституовані та не ма ані правної поруки щодо захования зобовязань ані не ма над фондаціями надзору зверхної духовної власти. Декуди такими грунтами завідують самі провізори церковні і після свого розуміння виплачують о. Парохови стипендію на фондацийне богослуженє. При зміні парохів такі фондації часто ідуть в забуттє і проти волі фондаторів запропащуються.

Така практика є зовсім незаконною, бо вона противиться самому поняттю фондації і обовязуючим приписам. Але що важніще, вона не приносить належної користи душам фондаторів.

Щоби фондація мала постійну безпечну основу істнования, мусить бути фондацийний капітал або грунт чи реальність зглядно дохід з того пливучий правно на ціль фондації обезпечений для сего, хто має виконувати обовязок з фондації випливаючий. Фондація мусить находитися в виключній управі того, хто сповняє обовязок фондацийний, проте в нашім випадку в руках священика під надзором зверхної духовної власти.

Законні постанови припусують що парох принимаючий фондацію, має зобовязатися актом фондацийним в імени власнім і своїх в уряді наслідників чувати над цілостю фондації і виконувати наложені фондатором обовязки. Без виготовлення такого акту і без його затвердження через зверхні власти, фондація правно не істнує і нема зобовязаних виконувати ціль фондації. —

З повисшого слідує, що повисша незаконна практика повинна рішучо припинитися там, деби вона мала місце, а Всеч. Отці повинні у своїх парохіях сю справу совісно управильнити по волі фондаторів. Цеж прецінь ходить о поміч душам через заслуги Христові. — В тій цілі Еписк. Ординаріят поручає, щоби ОО. Душпастирі:

1. в парохіях, в котрих заходять повисші случаї, предложили ту совісний і ясно представлений звіт щодо богослужебних фондацій правно неуконституованих, при заподанню подрібних дат: хто, коли, на якім підкладі, з яким зобовязаннєм основав фондацію? від коли і яке богослуження відправяється? чи є постійна евіденція в тім згляді? — та внесення в який спосіб фондація має бути управильненою для виконання волі фондатора?

2. своїх парохіян принагідно поучали, що богослужебна фондація для єї певности має бути зовсім віддільно основаною і так уконституованою, щоби позіставала під безпосередною управою душпастиря, котрий своєю совістю ручить за захованнє цілости і зобовязання фондації.

3. під ніяким позором не принимали богослужебних леґатів в готівці або цінних паперах до церковних скарбон.

4. відтепер не принимали малих квот на богослужебні фондації. —

При тім примічається, що в виду теперішного обезцінення валюти на разі годі означити minimum фондаційного капіталу, бо навіть квота 10.000 мк. натепер видаєся бути недостаточною до основання богослужебної фондації.

Ч. 5296/21. — Інструкція що до права побору дерева опалового.

З уваги, що право побору дерева опалового або матеріялу на огородженнє або на потреби господарські є добром великої ваги для парохій, пригадуєся, що обовязком оо. парохів єсть переконатися, чи се право єсть в дотичній книзі грунтовій заінтабульоване, зглядно предприняти урядові кроки, щоби воно конечно було заінтабульоване. Саме побиранє дерева і т. п. або і вписаннє сего права в парохіяльнім інвентарі не єсть єще його правним убезпеченнєм.

Надто повідомляєся, що на основі послідного уступу § 1. ціс. патенту з дня 5. липня 1853 В. з. д. Ч. 130 раз заінтабульоване право побору дерева опалового не підлягає викупну на підставі закона з дня 27. мая 1873 в. з. к. Ч. 253 о викупні роботизни, права млива, мешного, скіпчини і т. п. данин.

Ч. 54/Орд. — В справі розпорядку львівського Воєвідства і Старостів що до мови в якій ведуться метрикальні книги.

Повідомляємо отсим всіх Всеч. Отців, що Еписк. Консисторія внесла дня 30. січня ц. р. під ч. 15|орд. рекурс до Міністерства віроісповідань і прилюдної освіти против розпорядку львівського Воєвідства з дня 21. грудня 1921 ч. 5634|О. І.|921 виданого в справі мови, в якій ведуться метрикальні книги, — а тим самим і против всіх розпорядків галицьких Старостів, виданих в слід за повисшим розпорядком Воєвідства. —

Ч. 53|орд. — В справі звороту коштів за св. Миро.

З огляду на значний кошт оливи і складників до св. Мира, як і його спорядження, повідомляється Всеч. Отців, що в слідуючім числі »Епарх. Відомостий« буде означено, яку квоту будуть обовязані парохіяльні церкви звернути на покриття згаданих коштів.

Ч. 55|орд. — В справі видавництв ворожих вірі.

Декотрі еміґранти повертаючі з Америки на превеликий жаль привозять зі собою часописи, брошури і книжки, які в високім ступні підкопують всяку віру і моральність.

Еп. Ординаріят звертає на це увагу Всч. ОО. Душпастирів і усильно поручає не спускати цеї справи з ока і всіх сил доложити, щоби спинити поширення згаданих видавництв.

Деби заходила цего потреба, там належить в добре обдуманих катехитичних проповідях утверджувати вірних в тих правдах, проти котрих виступають висше подані книжки і брошури.

Ч. 51|орд. — В справі видавництва „Наш Приятель“.

З Новим Роком 1922 зачав друковатися в Жовкві новий часопис »**Наш Приятель**«, призначений для дітий і для шкільної молоді.

Цей часопис видаваний ОО. Василіянами зможе в великій мірі причинитися до релігійно-морального піднесення нашої молоді, а в слід за тим і до віднови нашої суспільности.

Тому Еп. Ординаріят горячо поручає Всч. Духовен-

ству щиро занятися поширенням цего часопису поміж нашим народом.

Ч. 416. В справі побирання дотації зі скарбових кас.

Львівське Воєвідство рескриптом з д. 24. січня 1922 ч. 346|VI/1|22 повідомило Еписк. Консисторію о слідуючім розпорядку:

З огляду на впровадження від 1. січня 1922 р. на области цілої Держави одноцільної виплати і зараховання видатків державних унормованих новою інструкцією рахунково-касовою, виплата поборів духовенства в чинній службі, аж до часу окремого урегульовання тої справи, по гадці рескрипту Міністерства Скарбу з 8 грудня 1921 Нр. 18.895 Ґ. У. К. відбуватися буде як дотепер через Державні Каси скарбові, однак не на основі квітів, лиш на основі (низше поданого взору) письменних їх подань.

ВЗОРЕЦЬ:

Буджет Міністер. віроїсповідань і прилюдної Освіти.
(Віроісповідання:) рік:
Відділ II: I. . . . . §: 1 . . , поз. ч. . .
Платні
Належитість Мк. . . . . .
Потручення „ . . . . . .

До виплати Мк. . . . . .
Провірено
(підпис урядника каси:)

До

Скарбової Каси

в .....

Парох (сотрудник, завідатель) в ..... повіта ..... імя і назва ..... просить о виплачення йому [або: уповажненому заступникови ..... (імя і назв.)] квоти ..... Мк. з титулу службової дотації за місяць ..... 1922.

.....
[дата і підпис побираючого]

Марок ....., словами ..... я отримав дня 1922,

[дата і підпис побираючого].

Ч. 232. Піднесення такс подружих і судових.

В виду сего, що удержаннє канцелярії Еп. Консисторії є ограничене виключно лише на такси, які в дотеперішний висоті не вистарчають на покриття всіх видатків, Еп. Ординаріят в порозумінню з другими Преосв. Ординаріятами з покликом на тутешний розпорядок ч. 5326 (Перем. Епарх. Відомости ч. IV з р. 1921 ст. 88 і 89 від дня 15. січня 1922 поновно підніс такси до низше поданої висоти:

I. Такси подружі: 1) I ст. споріднення або посвоячення (чи рівний чи мішаний) 3.000 мкп. 2) II ст. і III-ий з II-им 2.000 мкп. 3) III ст. споріднення 1000 мкп. посвоячення 500 мкп. 4) IV ст. 300 мкп. 5) Impedimentum criminі neutro machinante 4.000 мкп. 6) Инші подружі розрішення 400 мкп.

II. Такси за грамоти і инші оплати підноситься в троє стілько, як це було подано в IV числі »Епарх. Відомостий« з р. 1921 стор. 88, з сею виїмкою що: 1) такса за Антимінси підноситься лишень на 3.000 мкп., 2) грамоти на відзнаки і похвали лишень на 1.000 мкп., 3) подання о парохії на 100 мкп. 4) всякі инші подання 100 мкп., 5) а затвердження нафт. контракту підпадає тій самій таксі що й до тепер.

III. Судові такси і всякі инші підноситься рівнож в троє.

В виїмкових случаях буде міг Еп. Ординаріят знижити подружі такси правдиво убогим або і цілком від них звільнити. Душпастир, який вставляєся о зменшення або звільнення правдиво убогих від подружих такс, є обовязаний подати прошення о розрішення без ніякої винагороди і звінчати даром.

В виду цего, що це підвисшення такс Еписк. Ординаріят не був в змозі подати Всч. Духовенству в час до відома, проситься всі уряди парохіяльні, щоби недоплачені квоти до такс прислали до Канцелярії Еписк. Консисторії.

Ч. 167. В справі дару для вдів і сиріт по священиках.

Повідомляється, що вдови і сироти по священиках одержали одноразовий причинок, в висоті потрійного дару

з ласки за вересень 1921 р. (Мін. ск. 17. вересня 1921 ч. 3338 (D. A.) Ем.)

Ч. 6314/21 В справі заміни парохії Лабова.

Еписк. Ординаріят позволив Всч. О. Іляріонови Ґелі парохови в Лабовій, мушин. деканату, заміняти теперішну його парохію на иншу.

Рефлєктуючі на сю заміну Всч. ОО. парохи зволять порозумітися з о. парохом в Лабовій, а на случай порозуміння і згоди дотичних Патронів, внести подання до Еписк. Консисторії.

Ч. 47/орд. В справі еміґрації до Америки.

Лучається, що наших людий з канадійського порту завертають до старогокраю. Очевидно це для них руїною. Подаємо услівя, без яких не допускають еміґрантів:

1. Мусить перейти стислу лікарську ревізію, при чім кожда хиба або слабість (н. пр. глухота, біль очий, хороба шкіряна, слабість умова, хоть і неповна, навіть, коли хто загикується) може бути і причиною, що завертають. Одна хора дитина стаєсь причиною, що не допускають цілу родину. Затаювання на нічо не придасться, все знайдуть.

2. Еміґрант мусить знати письмо бодай читати.

3. Мусить мати зі собою 250 долярів н. пр. чек на банк міста де порт находиться (Ouebec, St. Iohn або Halifax) ті два порти в зимі від 1. листопада до кінця цвітня. Еміґрант мусить лиш казати, що ті гроші його, і ніколи не признати що йому гроші дав пр.: вуйко, брат чи хто там (коли хто до цего признасться завертають). Не сміє сказати що позичив.

4. Винятково вистарчає 25 долярів, коли рільник має леґальне посвідчення (нотаріяльне) від якогось фармера з західних провінцій (Манітоба, Саскечеван або Альберта) що такого то НН. принимає за умовою до роботи на свою фарму.

5. Невіста з дітьми яка їде до мужа не потрібує більше грошей як потреба на дорогу. Для уникнення клопотів мусить мати білєт як низше під 9. Є ще умова що її муж був леґально допущений до Канади, а що се часом трудно вишукати, коли пр. яким кораблем приїхав. Добре, щоби

муж прислав її свідоцтво, що є фармером горожанином Канади.

6. Діти низше 14. року мають ту пільгу що мати, коли з нею їдуть, по 14. році мають умови дорослих людий.

7. Добре, як сказано, щоб муж прислав нотаріяльне свідоцтво, що є леґально осілим в Канаді, фармером, або і горожанином.

8. Молода дівчина, що сама приїзджає пр. до брата до тети, є задержана аж до хвилі, коли власть переконається, що дійсно цей брат чи тета істнує і там мешкає де вона каже, що місце де їде є місцем честним. Тоді не жадають від неї більше як 25 долярів. Добре щоб була в товаристві жінок.

9. Білєт на дорогу мусить бути куплений з місця звідки їде (з Галичини аж до Канади). Задля не додержання цеї умови много людий завертають. А хто з Канади присилає білєт най пришле не на само море а на цілу їзду.

10. Коли хто в порті Европейськім пр. Antwerpen (Anvers) задержаний з якої небудь причини, повинен від товариства корабельного зажадати свідоцтва, що приїхав на такий то корабель і для такої то причини мусів ждати, без такого то свідоцтва може бути недопущений, рацше буде недопущений.

11. Порадно не брати много річей, часто гинуть по дорозі.

12. Пашпорт мусить бути візований через анґлійського конзуля.

13. Дуже придасться кождому свідоцтво моральности по анґлійськи н. пр.: I have knorn the bearer . . . N. N. . . . for a long time as he is my parishioner an. I testify that . . . N. N. . . . is a respectabile person.

N. N.
Pastor
Parish of . . . . (парохія).

Подається до відома Всеч. Духовенства в ціли оповіщення цего нашим людям, щоби не маючи висше наведених умовин, не вибиралися до Америки і не наражалися на непотрібні видатки і не були примушені вертати.

Ч. 66/орд. Завізваннє о. Івана Кипріяна до повороту до своєї парохії.

О. Івана Кипріяна, пароха Немирова, взиваємо отсим другим канонічним завізваннєм до негайного повороту до своєї парохії. — Дано в Перемишлі, дня 8. лютого 1922.

† ЙОСАФАТ, Епп.

Ч. 67/орд. В справі данини.

Повідомляється Всеч. Духовенство, що Еписк. Ординаріяти відносяться до Міністра фінансів з представленнєм, щоби він згідно зі законом видав до скарбових властий розпорядок, котрим звільнивби ясно і недвозначно наше Духовенство від оплати данини за ерекціональні поля.

Ч. 68/орд. — В справі наших дрогобицьких інституцій.

Еписк. Ординаріят знаючи, скілько добра приносять нашій справі наші інституції під зарядом СС. Василіянок в Дрогобичи, поручає їх горячо опіці Всеч. Духовенства тамошних окружних деканатів.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 5884/21. Всеч. о. Гординський Дмитро, парох в Кульчицях завідателем деканата Самбірського на місце увільненого на власне прошення від цеї довжности Впр. о. Рабія Франца пароха в Самборі.

Ч. 7280/21. Всеч. о. Саламон Онисим парох в Вороблику кор. завідателем деканата Риманівського.

Канонічну інституцію одержали Всеч. ОО.:

Ч. 5562|21. Зрада Теодор — Щирець. Ч. 5563|21. Гук Михайло — Іскань. Ч. 5564|21. Калужняцький Лев — Нанова. Ч. 5861|21. Ломницький Евген — Біла. Ч. 5878|21. Колтонюк Іван — Розлуч. Ч. 121|22. Артимишин Алексій — Бутини. Ч. 456|22. Гошка Юрій — Гординя.

Завідательства одержали Всеч. ОО.:

Ч. 4768|21. Вах Павло — Чаплі. Ч. 5256|21. Савчак Ярослав — Плазів. Ч. 5678|21. Крупа Сильвестер — Тростянець (дек. нем.) Ч. 5489|21. Риґель Юрій — Кропивник нов. Ч. 5564|21. Мельник Лев — Риботичі. Ч. 5563|21. Трешневський Андрій — Старява сян. Ч. 5864|21. Матковський Василь — Рава руська. Ч. 121|22. Шарко Любомир — Пристань.

Сотрудництва одержали Всеч. ОО.:

Ч. 6910|21. Мандзеватий Григорий — Куликів. Ч. 6911|21. Федевич Омелян — Лежайск. Ч. 7025|21. Осередчук Теодор — Горуцко.

Померли:

о. Дуркот Александер парох в Явірках 1|2 1922.
о. Дашкевич Іван парох в Тустановичах 2|2 1922.

Душі їх поручаємо молитвам Всеч. Отців.

---

† ЙОСАФАТ
ЕПИСКОП.

о. Стефан Мацюрак
Канцлєр.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.

II. ЧАСТЬ.

Додаток до „Епарх. Відомостий“.

Виказ жертв

на сироти під зарядом II-ої секції тов. »Епархіяльна Поміч« в Перемишлі, зложених з нагоди Христового Різдва в січни 1922 р., а надісланих до дня 3 лютого 1922.

Зложили в марках: Х. У. жертва через о, Шкільника 1000, Перемишль церков катедр. 14.5558, Медика 4140, Дорожів 5653, Пралківці 2038, о. С. Білинський з Самбора 500, Бегери д. 3000, Яксманичі 4500, Радруж 7500, Вірко 500, Уйковичі 2600, Крамарівка 2624, Лужок дол. 3800, Лукове 2000, Гійско 1249, Опарівка 1017, Буців 4000, Яремкевич Ольга і П. Хаджаї 1500, Вовче 815, Пристань 1500, Тирава с. 5000, Добра ad Сінява 5422·50, Дахнів 2000, Злотське 1500, Мокряни 3195, Торки (Мед.) 1684, Встлин 1531·50, Краковець $2^1/_2$ доляра = 6950 м, Кунин 2200, Ріпник 1800, Речичани 1130, Страшевичі 3500, Сінява 1500, Залуж (Сянік) 2000, Чорноріки 3000, Вислок п. 1800, Лєжайск 1300, Кристинопіль 4500, Стефкова 1000, Пискоровичі 1770, Старява ad Хирів 2000, Барич 2863, Руске село 8200, Мости вел. 6200, Прелуки 1000, Бабина 2500, Туря 3200, о. Гадзевич збірка 1000, Ольшаниця (Явор.) 627, Яжів ст. 3345, Циків 3795, Рожубовичі 2930, Дрогоїв 1776, Станиславчик через Базар 2000, Дубецко 2200, Береги (Сам) 3000, Опака 2500, Ванівка 4712·50, Поворозник 1500, Мохначка 1781, Яблониця пол. 3000, Устіянова 2500, Липа 200, Глиньско 6000, Крупець 1500, Нагірці 3210, Куликів 6000, Чашин 2600, Крампна 2370, Крампна (Решетар) 2270, Лісковате 572, Диків стар. 2100, Ясінка мас. 800, Стрільбичі 1100, Рибник 3500, Східниця 2470, Коренця 5000, Мишлятичі 3610, Боляновичі 9000, Стібно 6000, Зіболки 3100, Ждиня 10.995, Болозва 6800, Селиска ad Динів 3000, Стібно 1000, Угнів 9075, Дворці 3762, Горинець 2000, Плазів 1800, Полнятичі 2000, Курилівка 2146, Віжомля 7300, Вислок в. 1220, Красне 1580,

Смерековець 1600, Гладишів 1799, Плешовичі ad Биків 915, Хідновичі 15.000, Перекопане 9010, Через Редакцію Укр. Голосу прислали — Михайло і Мария Карманьскі 500, Гринишин Іван 200, Тодорук Гриць з Канади 1 доляр, Козак Стеф. 100, Козьориньский А. 2000, Негрибка 5000, Читальня Просьв. в Пикуличах 1650, Ур. пар. в Липі 500, Читаль. Прось. в Боневичах 1500 — Збірка в Катедрі 19/I 5744, п. Юлія Х. 2000, Горожанна Вел. 3600, Висоцко 1700, Лучиці 5000, Біла 536, Вяцковичі 500, Близянка 1450, Кропивник н. 1250, Медвежа 2000, Комарно 8848, Мшана 1670, Березка 4000, Ришкова воля 1450, Постолів 6000, Цівків 2830, Дошниця 2100, Тирява вол. 4140, Сторонна 4000, Нагуєвичі 4500, Висова 2500, Лабова 5761, Лобозів 2530, Конюшки кор. 4500, Люблинець 12530, Щутків 3625, Хишевичі 3400, Смереків 3500, Міжинець 5000, Дубно 4440, Тарнавка (Леж.) 2000, Нове місто 3000, Хирів (шкільні діти) 3725, Фельштин 3550, Подемщина 2500, Любачів 4000, Карів 1500, Свидник 830, Грозьова (Жукот) 3000, Лімна 6000, Пяткова 4066·50, Ляшки зав. 1700, Колоденце 3700, Олешиці 12.418, Балигород 4000, Ялин 3100, Улюч 3000, Пискоровичі 400, Волосянка 2205, Черхава 1500, Завадів 6000, Масяк з Незнаєви 1000, Вороблевичі 3600, Береска 4761, о. Головач збірка на весілю у Шаршаневича 1406, Перекопана 2189, через канцелярію Дра Загайкевича Марія Ґурна 500, Самбір 2000, Рожджалів 4000, Тарнавка (Яслис) 3000, Жуків 5300, Поляни 920, Піддубці 2000, Монастирец (Ліс.) 2000, Коростно 3600, Бітля 1100, Кліцко і Колодруби 4167, Ольшаниця (Явор.) 1253, Осердів 10.000, Арламівска Воля 3000, Посада Хир. 2000, Любеля 3060, Поляни (рим.) 2000, Суровиця 4500, Суровиця 1 доляр зміняно за 3300, Полонна 4939, Дорогошів 6140, Жовтанці 7042, Устрики 10.000, Вороблик к. 5833, Мяцина 5700, Маластів 5300, Руданці 4000, Вараж 4350, Селиска (Явор.) 3100, Передільниця 3000, Годині 3815, о. Саєвич 2000, Лосинець 300, Прислоп 500, Вільки Маз. 6000, Макова 3000, Добрусин 3000, Кульчиці 1000, Купиньска воля 3075, Літиня 3204, Піски 2500, Яворів мале перед. 3000, Глудно 7010, Суха воля 3511, Домашів 1500, Спасів 6000, Горожанна Мала 1900, Пискоровичі 500, Явірки 1200, Пискоровичі 400, Угерці коло Устрік 4500, Яблонів 500, Дністрик дуб. 1000, Монастирець (Ко-

мар.) 1000, Лєлюхів 2500, Довжнів 4920, Мисцова 1430·50, Бонарівка 3100, Міжинець 2000, Тісна 5500, Залокоть 800, Щирець 2200, Зубків 16,300, Хоробрів 1500, Потелич 5810, Нове село 4000, Желдець 2257, Іздебки 7500, Полонна 300, Залісє 1220, Священики дек. канчуц. 1800, о. Савчин 400, Глембоцкий Стеф. учен. гім. 500, Семен Цеглиньский 500, Крукеничі 3000, Радимно 2800, Мігова 5700, Пелня 3300, Рипяна 3570, Радванці 500, Устрики горіш. 2500, Смільник 1000, Рава русь. 12.300, Добра шлях. 4250, Завишень 1279, Будипин 2000, Добрачин 1200, Добрівляни 2500, Тустановичі 5000, Мужиловичі 1150, Загочевє 700, Новосілці гнєв. 1500, Милик і Андріївка 6200, Борки 4400, Мервичі 2000, Стара сіль 7000, Гусне 2300, Вощанці 2000, Шляхтова 900, Соколя 2200, Мостиска 8244, Коровиця 3080, Лубна 2000, Волошинова 1500, Мшанець 800, Скородне 1500, Устє руске 3400, Сушиця вел. 4200, Тучапи 3000, Трійця 1643, Дубляни 2000, Бобятин 3000, Дек. Жукотинь. 3627, Чорна 5000, Маковиско і Бобрівка 2618·50, Гнійниці і Воля Глинецка 2012, Сурохів 3538, Жукотин 2500, Дроздовичі 2060, Старе село 512, Якубова воля 3000, Бориня 4800, Смільник (Лютов.) 6000, Кавско 1000, Хлиплі 840, Карликів 1600, Камяна 1101, Бігалі 1500, Турка 12.267, Радиничі 2000, о. Мизь 2500, Биків 13.300, Віроч-ко 1200, Верхрата 1760, Грушатичі 2015, Ризниця в Самборі 5000, Богослови Перемискі 265, Улазів 10.000, Бахів 400, Межибрід 3500, Загутин 1222, Порудно 1400, Диниска 1000, Рогізно 4000, Малнів 1500, Ваневичі 5100, Лінина Мала 2400, Гребенне 4680, Камінка старе село 4000, Павликома 2000, Нисмичі 2000, Криве ad Тісна 2255, Лупків 900, Вербиця 2301, Чирна 1800, Тудорковичі 3015, Посада риб. 1000, Цеперів 2760, Гординя 4300, Нанова 4300, Добромиль 9415, Сосниця 1170, Монастир сін. 2117, Орове 6400, Журавці 1182, Курилівка 1000, Мхава 2350, Загірє (Сяніц.) 5500, Горянка і Волковия 1462, Звертів 2000, Ременів 7000, Підбуж 5000, Молодич 2000, Пакість 1000, Коханівка 1000, Іскань 2000.

Жертви прислані по дни третого лютого 1922. будуть оголошені в найблизшім числі »Епарх. Відомостий«.

Еписк. Ординаріят як иншими так і цим разом дякує сердечно всім, що зложили хочби як незначну лепту для наших сиріт, а на першім місці дякує Всеч. Отцям Душпастирам, знаючи, що без їх старання і трудів, що їх положили в переведенню складок, незавидною булаби доля наших сиріток.

Хоч ця збірка лишень в части покриває запотребовання сиріт, всеж таки це є поміч, без котрої наше діло милосердія булоби цілком спинене. Нехай проте Господь милосерний заплатить всім жертводавцям і їх родинам стократно за цю підмогу і подасть в обильности свої небесні ласки.

З просьбою на память і на будуче на потребуючі наші сироти, кличемо до всіх: »Спаси Біг!«

Еписк. Ординаріят просить Всеч. ОО. Душпастирів відчитати сю подяку вірним в церкві найблизшої неділі.

Звіт зі стану книги членів товариства „Епархіяльна Поміч“ за рік 1921.

В 1921. році приступило до товариства загалом 457 членів, в тім 35 членів основателів, 10 спомагаючих і 412 звичайних так, що число всіх членів, які досі приступили, виносить (564 + 457) **1021.** В сім числі є священиків 600, перков 386, товариств 35. Відчисливши 37 членів священиків померших і 19 виступивших буде стан з кінцем 1921 р. **965** членів. До виступивших з числа звичайних членів вчислюється 1 священик з львівської Аеп., а 13 свящ. і 5 церков, що перейшли зі звичайних членів на членів основателів згл. спомагаючих.

Узглядняючи будь що будь значне число новоприступивших членів в 1921. році — четвертім від основання товариства, — яке виносить майже стільки, що в трьох перших роках його існування, треба сказати, що заходи многих Отців, особенно оо. деканів, в напрямі з'єднування нових членів, увінчались в сім році значнійшим успіхом.

Число членів основателів піднеслося з 12 на 47, спомагаючих з 13 на 23, а звичайних з 539 на 951, всіх чле-

нів разом з 564 на 1021. На кругло 900 священиків в Епархії 600 вже є членами Еп. П., с. зн. 66%! Натомість за мало вписано ще церков: на 1322 церков є членами всего 381; майже тисячка ще не приступила. Скількість церковних товариств і братств в Епархії можна числити на яких кількасот, з того ледви 35 є членами. Треба надіятися, що в сім році найдуться між членами тов-а всі священики Епархії і остала ще тисячка церков.

Для орієнтації поміщуємо ту табельку з цифрами, які унагляднюють стан книги членів:

	Священики			Церкви			Товариства			Разом			Загальне число всіх членів
	основателі	спомагаючі	звичайні	основателі	спомагаючі	звичайні	основателі	спомагаючі	звичайні	основателі	спомагаючі	звичайні	
До кінця 1920 було членів . .	12	13	347	—	—	170	—	—	22	12	13	539	564
В р. 1921 прибуло .	16	5	207	17	3	196	2	2	9	35	10	412	457
Разом приступило до товариства .	28	18	554	17	3	366	2	2	31	47	23	951	1021
Померло . .	1	1	35 } 49	—	—	—	—	—	—	1	1	35 } 54	—
Виступило . .	—	—	14	—	—	5	—	—	—	—	—	19	56
Єсть з кінцем р. 1921	27	17	505	17	3	361	2	2	31	46	22	897	965
Загальне число .	549			381			35			965			

Пильнійшу увагу треба звернути на точне плачення вкладок і вирівнування залеглостий. Під сим оглядом представляється справа о много гірше.

З поміж 323 членів довжників, які в 1920. р. завинили були квоту 14.397 М, аж 122 не вирівнали довгу зівсім. В рубриці 7. статистичного зіставлення після деканатів (гл. низше) подано число членів, що повинні вже бути виключені з тов-а. Єсть їх 104. Сюди зачислено сих, що не вплатили чл. вкладки за 2 згл. навіть 3 роки, отже що завинили що найменше 124 м. (24 м. за 1920 р. і 100 м. за 1921 р.), або й більше.

Сума залеглостий з кінцем 1921 р. виносить 41.190 мк. Ся квота була би менша о яких 14.000 мк., коли би була дійшла до відома всіх членів ухвала послідних заг. Зборів з 10. мая 1921, якою піднесено висоту звичайної чл. вкладки з 24 мк. на 100 мк. річно. Тому так много членів (180) залягає без їх вини з квотою 76 мк.

Досвід послідного року учить, що для тов-а можна єднати як найбільше число членів лиш тоді, коли по деканатах найдуться одиниці (є ними з природи річи оо. декани), які на деканальних зборах або при яких других нагодах пригадають зібраним на моральний обовязок стати членом П. Е. П. і платити вкладки. Виділ звертається прямо до Впр. оо. деканів, щоби подвоїли свої заходи в сім напрямі.

Для оминення неточности у веденню книг касової і членської, а також злишньої переписки і її коштів просимо всіх Отців при кождочаснім присиланню або личнім складанню в канцелярії Епп. Консисторії яких небудь вплат для Еп. П. подати конче: ціле імя і назвиско члена, його осідок, деканат і безумовно **ціль,** на яку гроші призначені (чл. вкладка, вирівнаннє залеглости, жертва, даток на одну із секцій і т. др.) При внесеннях о принятте нових членів треба висказати, що дотична фізична чи моральна особа хоче стати членом звичайним, чи спомагаючим, чи основателем і просить Виділ о принятте.

Для перегляду Всеч. Отців, подається спис всіх членів, з якім звичайні члени виказані по деканатам. Цифри коло імен означають залеглости в марках. Після сього спису умішена табеля з цифровими зіставленнями скількости членів і залеглости в поодиноких деканатах.

Спис членів Товариства „Епархіяльна Поміч".

(Стан з кінцем 1921. р.)

А. Члени основателі: Преосвящ. Епископ Йосафат, П. Т. ОО. Зубрицький Александер, Др. Левицький Василь, Др. Богачевський Константин, Др. Пинило Василь, Мисик Василь, Ліщинський Іван, Петик Іван, Саноцький Володимир, Гарбовський Николай, Ковальський Айталь, Кормош Омелян, Моравський Єронім, Чайковський Роман, Метелля Северин, Гриневецький Еміліян, Бачинський Володимир, Стецишин Михайло, Козенка Александер, Коритко Сильвестер, Подляшецький Іван, Лесак Іван, Чичилович Анатоль, Костек Іван, Гучко Василь, Котис Омелян, Посікира Михайло.

Церкви: Улазів, Німстів, Дахнів, Залуж, Люблинець Новий, Люблинець Старий, Нове Село, Чесанів, Жуків, Гораєць, Підомщина, Хотилюбє, Брусно Нове, Лівча, Крупець, Горинець, Брусно Старе.

Товариства: б. Ольховецький деканат, Буківський деканат. Разом 46 членів.

Б. Спомагаючі члени: П. Т. ОО. мітр. Волошинський Карло, Мартинович Омелян, Валюх Іван, Трешневський Омелян, Саламон Лев, Заяць Іван, Ґоцький Олекса, Чавс Петро, Лаврецький Василь, Малецький Панталеймон, Каленюк Зенон, Заяць Володимир, Малецький Онуфрій, Паславський Михайло, Шпиталь Іван, Гентиш Николай.

Церкви: Полонна, Височани, Камяне.

Товариства: Апостольство молитви при каплиці ОО. Василіян в Перемишлі і Третий Чин при тій каплиці. Разом 21 членів.

В. Звичайні члени:

1. *Балигородський деканат:* Ґенсьорський Юрій, Осідач Михайло 148.

2. *Белзький:* П. Т. Голічек Іван 124, Жук Віктор, Ковальський Іван 76, Криницький Юліян 198, Кречковський Володимир 76, Салук Лука 100, Худик Іван 148.

Церкви: Вербіж 73, Ванів 76, Глухів 76, Гора 76, Жужіль, Жабче муров. 148, Кристинопіль 76, Осердів 124, Пархач 76, Перемислів 124, Русин 73, Себечів 73, Савчин 148, Хлопятин 124, Цеблів, Шмитків 148.

Товариства: Ванів: Апост. мол. 148, Глухів: Апост. мол. 148, Гора: Апост. мол. 148, Жужіль: Апост. мол., Шмитків: Братство дівчат 148.

3. *Бірчанський:* П. Т. Гук Михайло 160, Ґут Олексій 75, Левицький Теодор 100, Полянський Николай 148, Тиховський Лев.

Церкви: Кузмина 75, Ліщава гор. 75, Ліщава дол. 75, Ліщавка 75.

4. *Бориславський:* П. Т. Бахівський Дмитро 24, Вербицький Михайло, Кузик Корнило, Мекелита Петро, Мацюрак Василь, Марущак Володимир, Тимкевич Александер 24, Федорович Карло, Хтєй Алексій, Ших Юліян.

Церкви: Борислав, Губичі ц. мат. і доч., Дережиці, Далява 76, Доброгостів, Долге ц. мат. і доч., Кропивник новий, Колпець, Модрич, Мразниця, Монастир дереж., Орове, Попелі, Попелі гор., Рибник, Солець, Стебник, Станиля, Східниця, Тустановичі, Трускавець, Улично.

Товариства: Тустановичі: Братство св. о, Н. 148.

5. *Буківський*: П. Т. Антонович Василь 148, Клачинський Антін 148, Кріль Михайло 76, Менцінський Юрій 148, Тесля Михайло 23, Шпилька Панталеймон 156.

Церкви: Вислок гор. 76.

6. *Варяжський*: П. Т. Давидович Карло, Ґумовський Николай, Ковшевич Юрій 18, Кашубинський Іван, Карпяк Михайло, Медицький Клим 48, Осмак Роман, Ріпецький Мирослав 76, Стецишин

Церкви; Варяж мат. і капл., Войславичі, Гільче 60, Довжнів, Конотопи 48, Костяшин, Лубів, Ліски, Миців, Ниновичі, Нисмичі, Опільсько 48, Сулимів, Старогород, Тудорковичі, Теляж, Ульвівок, Хоробрів.

7. *Велико-мостенський:* П. Т. Артимишин Олексій, Гумецький Юліян 148, Гірняк Михайло 24, Клос Василь, Марчак Омелян 148, Павлюк Матвій 48, Пясецький Лев 148.

Церкви: Бесіди 104, Дворці, Любеля 104, Великі Мости, Остобіж, Пристань, Реклинець 148, Стремінь 148.

Товариства: Любеля Церк: Братство 104, Реклинець: Апост. мол. 148.

8. *Височанський*: П. Т. Бадан Йосиф 48, Білас Михайло, Гомза Еміліян, Грабець Іван, Іваньо Іван, Мороз Григорій 76, Пасічинський Нестор, Тустанович Орест, Трешневський Михайло, Ших Ігнат, Янів Петро.

Товариства: Брацтво св. о. Ник. 76, Бориня.

9. *Горлицький*: П. Т. Війтович Яків 148, Давосир Петро 148, Заяць Ігнат 148, Ковальчик Михайло 136, Менцінський Омелян, Стеранка Александер 76, Титар Іван 76.

Церкви: Боднарка 148, Висова 124, Ганчова 76 Гладишів 76, Долини 124, Ріпки 76, Смерековець 76.

10. *Грибівський*: П. Т. Артемович Михайло, Білинський Николай 160, Жук Михайло, Курилло Василь 76, Лучечко Петро 76, Русиняк Іван 76, Феціца Михайло 76, Хиляк Дмитро 166, Цапинський Петро 76.

11. *Динівський*: П. Т. Ґалянка Петро, Жарський Іван 76.

Церкви: Бахір 148.

12. *Добромильський*: П. Т. Бурмич Николай, Білинський Омелян, Балко Василь, Боровець Дмитро, Гукевич Алексій,

Гринишин Іван, Дрималик Роман, Ґоцький Бронислав, Заболоцький Теодор, Кобрин Олекса, Маринович Йосиф, Мельник Лев 100, Полянський Генрих 166, Тимчишин Михайло, Турчиновський Марко.

Церкви: Арламів, Бориславка, Буневичі, Войткова, Грабівниця 100, Городиско, Гувники, Гійско, Квасинина, Макова, Нове Місто, Новосілки козицькі, Посада рибот. Пацлав, Розтока, Сенькова, Трійця, Трушевичі, Юречкова, Ямна гор., Ямна дол., Передільниця 100.

Товариства: Апост. мол. Гійско.

13. *Дрогобицький*: П. Т. Іванусів Николай, Кмить Полієвкт 124, Кикта Павло, Отто Іван 52, Слонський Антін, Чайковський Теофіль, Шевчик Іван 24, Шумський Лев 124, Завід. парохії Дрогобич.

Церкви: Болохівці, Вацовичі, Ґаї, Гаї вижні, Дрогобич ц. мат. і 5 доч., Лишня 52, Медвежа, Михалевичі, Почаєвичі, Раневичі, Рихтичі, Солонсько 76, Снятинка, Унятичі.

14. *Дуклянський*. Мишковський Маріян 168, Мигаль Василь 100.

Церкви: Воля цекл. 124, Дошниця 124, Перегримка 148.

15. *Жовківський*: П. Т. Бирка Іван 148, Утриско Володимир.

16. *Жукотинський*: П. Т. Бережницький Олексій, Вільчанський Михайло 23, Грицай Николай 128, Господаревський Іван, Грушкевич Клим, Княжинський Петро, Мухнацький Лев, Присташ Юліян, Татомир Юліян, Чичула Іван 76, Яремкевич Василь 48.

Церкви: Бистре, Гвоздець, Галівка, Дністрик дуб. 124, Жукотин 148, Липє, Михнівець.

17. *Комарнянський*: П. Т. Гумецький Юліян 100, Гумецький Йосиф, Криницький Іван, Кліш Григорій, Комарницький Іван, Легуцький Юліян, Пелех Евстахій 76, Процько Павло 76, Раставецький Маркил 100, Рихлевський Володимир, Сапрун Теодор 76, Скобельський Осип 124, Филипович Іван 76.

18. *Короснянський*: П. Т. Брицький Василь, Заворотюк Михайло 72, Кульчицький Григорій 160, Клюфас Іван 75, Малярчик Олекса 98.

Церкви: Близянка 76, Ванівка 100.

19. *Краковецький*: П. Т. Бачинський Йосиф, Журавецький Григорій, Крупа Юрій 148, Крушинський Роман, Кручковський Михайло, Котис Данило, Мартинович Григорій, Подляшецький Константин, Подлуський Петро, Твердохліб Антін, Цепинський Евстахій, Щурко Стефан.

Церкви: Грушів 162, Кальників 148, Кобильниця волоска, Хотинець.

Товариства: Апост. мол. Грушів 162.

20. *Куликівський*: П. Т. Винницький Володимир, Грушкевич Константин, Демчук Матвій, Козак Теодор, Круцько Андрій, Кміцикевич Савин, Мацюрак Северин, Підгорецький Петро 148, Пастернак Іван, Склепкович Василь, Тис Прокіп 47, Ткачук Ілія, Федоронько Стефан, Шумило Михайло, Ясеницький Кипріян, Яросевич Петро.

21. *Лежайський*: П. Т. Булик Никита 76, Венгринович Діониз 148, Камінський Іван, Пшепюрський Андрій 148, Хомань Матвій 76.

Церкви: Лежайск 76.

22. *Ліський*: П. Т. Венгринович Володимир 75, Добрянський Северин 75, Добрянський Йосиф 75, Ґмитрасевич Володимир 75, Ісайчик Роман, Кончило Віктор, Михальчук Дмитро 75, Макар Григорій 50, Полошинович Юліян 75, Сливинський Михайло 76, Сембратович Любомир 75, Чучкевич Юліян 99, Чертежинський Дмитро 75.

Церкви: Бібрка 75, Безмігова гор. 75, Ванькова 75, Веремінь 75, Голучків 75, Дзвиняч 75, Здвижень 75, Завадка 75, Креців 75, Ліщовате 75, Лісько 75, Монастирець 75, Мичківці 75, Орелець 75, Постолів, Ропенка 75, Розпутє 75, Руденка 75, Станкова 75, Середниця 75, Угерці мінер. 75, Янківці 75.

Товариства: Монастирець 50.

23. *Лупківський*: П. Т. Бачинський Николай, Венгринович Ілярій, Гробельський Михайло 76, Жубрид Михайло, Конюшко Антін 48, Стукач Павло 76.

Церкви: Воля мигова 148.

24. *Лучанський*: П. Т. Волошин Николай 148, Гошка Юрій, Городиський Дмитро 166.

Церкви: Сілець 166,

25. *Любачівський*: П. Т. Іваницький Григорій, Лапичак Віктор, Макар Антін, Чернецький Василь, Шведзіцький Антін, Шумелда Іван.

Церкви: Борхів, Башня, Бігалі, Воля олеш., Диків Ст., Жапалів, Лукавець, Липовець, Олешиці, Олешиці старі, Старесело, Щутків.

(Дальше буде поміщене в найблизшім числі „Епарх. Відомостий).“

ВІД ВИДІЛУ ТОВ-А „ЕПАРХІЯЛЬНА ПОМІЧ“.

Перемишль в лютім 1922.

Ч. 69/орд. — Про вибір нового Папи.

Вже по зложенню сього числа Відомостий наспіла радісна вістка, що Збір Кардиналів в Римі вибрав дня 6. лютого Кардинала Ахілля Раттіого, Медіолянського Архієпископа, Папою Римським, який прибрав імя Пія XI.

Нехай буде Господу Богови щира від нас подяка за це, що Він у своїм милосердю вкоротив сирітство своєї Церкви-Обручниці, даючи їй видомого Голову, а нам нашого найвисшого і найліпшого Батька на землі!

Всеч. Отці, — як це вже згадано вище, повідомлять в найблизшу неділю о тім своїх вірних, а по Службі Божій, перед внесеннєм многолітства відспівають при виставленню Нсв. Тайн благодарственну пісню: »Тебе Бога хвалим«.

В науці до народу Всеч. Отці не забудуть згадати, що ще є хвиля в якій весь католицький світ дає вислів чувствам, якими переповнені серця Католиків зглядом особи нового Святійшого Отця, тому і ми, яко вірні сини католицької Церкви, виявляємо їх рівнож а передовсім чувства любови і чувства віддання і вірности св. Апостольському Престолови. Поручать дальше своїм вірним, щоби вони часто і горячо молилися за Святійшого Отця Папу Пія XI і упрошували для Нього потрібні ласки для вмілого і святого кермовання повіреним Йому Петровим кораблем, що одинокий веде нас всіх певною дорогою до вічного спасення і пояснять їм, що через наші молитви за Святійшого Вітця ми лучимося тісніще з Ісусом Христом, який через свого Заступника тут на землі, Папу Римського, показує нам в справах Церкви і спасення наших душ, свою Божу волю.— Перемишль, 8. лютого 1922.— †ЙОСАФАТ, Епп.